

## Poul Erik Pyndt (12. 9. 1942 – 2.1. 2024) – in memoriam.



Poul Erik Pyndt blev, som den ældste i en drengeflok på 4, født 12. september 1942 på et husmandssted, i Vester Kippinge på Nordfalster. Familien flyttede i 1947 til en gård ved Grænge Skov på Østlolland, hvor den unge mand kom i lære som kommis i Grænge Brugsforening (1961); men en diskusprolaps satte en brat stopper for karrieren her.

Med vanlig flid og dygtighed, uddannede Poul Erik sig til teknisk assistent i Nykøbing F., og fortsatte sin uddannelse på købmandsskolen i London samt via skiftende jobs i Canada, og vendte hjem til Danmark som produktionsplanlægger hos Carmen Curlers i Kalundborg.

Han kom - på dispensation - via sin højere handelseksamen (HH) fra Niels Brock - ind på Københavns Universitet og blev – på under normeret tid - cand. polit. i 1976, suppleret med HD i udenrigshandel i 1977.

Vejen gik derpå ind i medicinalbranchen, i "Forening af danske Medicinfabrikker" (MEFA, 1982 – 97) hvor han i 1986 blev direktør.

Da denne organisation i 1997 blev fusioneret og blev til "Lægemedelindustriforeningen" (LIF), blev han vicedirektør i denne nye organisation, indtil sin pension i 2005:

"Godt gået" af knægten, der begyndte med at gå i skole hver anden dag i den lille skole i Grænge på Lolland.

Poul Erik Pyndt har sideløbende med sit arbejde været medlem af bestyrelser i private foreninger og offentlige nævn og udvalg, bl.a. har han ydet en særlig stor indsats indenfor "Sygehusgruppen til bevarelse af Roskilde Sygehus".

Idræt har altid fyldt meget i hans liv. Dette gælder især indenfor golf og tennis, ligesom bridge var en stor interesse. Men løbetræning endte med gennemførelse af flere maratonløb – bl. i London og New York, det sidste sammen med datteren Christina!

I Roskilde Tennis Klub (RTK) har han - ud over sin aktive karriere som spiller - ydet en forbilledlig lederindsats, da han i slutningen af 90-erne påtog sig en opgave som formand for klubbens sponsorudvalg, hvilket var en ubetinget succes. Kort efter sagde han – trods sine mange gøremål i erhvervslivet – ja, til min opfordring, om at være næstformand i RTK's bestyrelse, hvilket han så var i mine seneste 2 formandsår i RTK.

I denne sammenhæng var han en fantastisk problemknuser og fremragende "mandskabsbehandler": Ingen sag var for lille – og ingen for stor: havde PEP, som vi kaldte ham, sagt ja til en opgave, så blev den udmøntet til alles tilfredshed – og hans specielle evne til at kunne tale med alle mennesker om alle forhold, indgød automatisk tillid – og stor respekt!

Da jeg af private grunde stoppede som fmd. for RTK i 2001, overtog han – som det ordentlige menneske han var – ”butikken” – selv om han reelt – jobmæssigt - ikke havde tiden til det. Alligevel påtog han sig opgaven, der dog året efter blev givet videre.

Vi er en stor gruppe tennisspillere, der de sidste 20-25 år har spillet sammen – og PEP var en af dem. Poul Erik var - ud over det sportslige element – desuden stor tilhænger af at medvirke til klubbens sociale liv, hvilket blev løbende udmøntet på mange felter, såvel på det private niveau som på klubniveau, hvor han bl. a. stod som arrangør og sponsor for ”PEP-Cup” – en herredouble-tennis-turnering for os i den ”ældre kategori”.

Poul Erik blev desværre i 2002 ramt af prostatakraft, men blev et par år efter erklæret rask og fuldstændig helbredt. I taknemmelighed over den måde, som han var blevet behandlet på af det offentlige system – og derved havde vundet sit gode helbred tilbage, overtog han i 2005 formandsposten i ”Landsforeningen for Prostatakrafttramte mænd i Danmark” (PROPA), en post han varetog i 6 år – indtil 2011.

I den periode brugte han givetvis sit jobmæssige netværk til at sætte prostatakraft for mænd på landkortet. Medlemsantallet i PROPA blev 3-doblet i hans formandsperiode!

Han forsømte ingen lejlighed til - overfor ”vennerne” - at pointere, at man skulle kende sit prostatatal, som et forebyggende helbredselement.

For få måneder siden fik Poul Erik desværre igen konstateret kræft – denne gang i en uheldelig form, og han sov stille ind på Hospice i Trekroner, d. 2. 1. 2024.

Poul Erik har været gift med Elin i 54 år. De har sammen datteren Christina (f. 1974) og sønnen Jacob (f. 1976) og 4 børnebørn. Familien er meget sportsinteressert – og på det aktive tennisplan er især Jacob og hans 2 drenge gået i Poul Eriks fodspor – alle med stort talent. Dette faktum blev berørt i en af de seneste telefonsamtaler, som jeg havde med ham, lige inden han døde, idet Poul Erik – som det familiemenneske han også var, var meget stolt over især *alle* sine børnebørns talentfulde udvikling.

Poul Erik var forbilledlig åben, ærlig og ligefrem, omkring sin kræftsygdom, et forhold, der har aftunget den største respekt.

Vi er mange, der har mistet en god ven og kammerat – men størst er tabet for Elin, Christina, Jacob, børnebørnene - og hele den øvrige store familie, for hvem, han var et fyrtårn, hvor man altid kunne hente råd og vejledning – og så var han en god ”lytter”!

Når man mister, står minderne tilbage. Dem kan ingen tage fra os – de fylder mer´ og mer´.

Sorgen forsvinder aldrig – men den kan ”over tid” bringes i en håndterbar position.

**Poul Erik var sine venners ven!**

Jeg vil huske Poul Erik som en god ven, et ordentligt, retlinjet menneske, som man altid kunne stole på.

**Æret være Poul Erik Pyndts minde!**



Kærlig hilsen

Palle Aagaard

*Formand for RTK 1991 – 2001.*

*Roskilde d. 12. 1. 2024*